

عنوان مقاله:

پیش فهم های فرهنگی زمان: با اشاره ای به جامعه و شخصیت ایرانی

محل انتشار:

کنفرانس ویژگی های ملی ۵ گانه تحول در شخصیت ایرانیان و پیشرفت ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مجتبی ترکارانی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی توسعه

حسن بابایی - دانشجوی دکتری جامعه شناسی فرهنگی

خلاصه مقاله:

زمان گرچه یک پدیده فیزیکی و طبیعی می باشد ولی درک و تجربه آن یک پدیده بیولوژیک، فرهنگی و اجتماعی می باشد و این درک و فهم از جامعه ای به جامعه دیگر متفاوت است. جوامعی که دارای فهم متفاوتی از زمان می باشند معمولا در ارتباط و فعالیت مشترک با یکدیگر دچار مشکل می شوند و این مشکل خود را به صورت عدم همکاری و مشارکت با یکدیگر و متهم کردن همدیگر به کم کاری و بی نظمی نشان می دهد. چنانکه همه میدانیم غربی ها، جوامعی چون ایران را به کم کاری، زمان شناسی و بی دقتی در زمان منتسب کرده اند. در این مقاله ابتدا با مرور ادبیات مربوط به زمان، یک مدل 4 بعدی جهت شناخت مفروضات و پیش فهم های فرهنگی زمان ساخته شده است که عبارتند از: 1- نگاه خطی و غیر خطی یا سیکلی به زمان 2- نگاه چند زمانی و تک زمانی 3- نگاه گذشته گرا- حال گرا- آینده گرا 4- افق زمانی، در ادامه مقاله با استخراج ویژگی های شخصیت ایرانی از دیدگاه دکتر پیران (1387) به تحلیل ویژگیهای شخصیت ایرانی بر اساس مدل 4 بعدی فوق پرداخته شده است

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/213655>

